

[Ninn-Hansen.]

kildeskat og tanken om at inddrage pengeinstitutterne i dette forsøger at fortælle mere om denne administration?

Det er også ønskeligt, at der gives nærmere oplysninger til landets mange virksomhedsledere og til dem, der skal underkastes deres administration under en tvungen ordening, om, hvordan den egentlig kommer til at fungere. Jeg synes, der er tvivl på nogle områder: skal arbejdsgiveren holde penge tilbage og holde dem adskilt, således at de derefter kan indbetales til skattevæsenet? Hvis han ikke holder dem adskilt fra sine egne, betyder det så, at han kan risikere at blive tiltalt for underslæb? Den slags ting skal der gives meddelelse om på forhånd, så folk ved, hvordan de skal administrere ordningen, hvis man vil påtvinge dem en administration, hvad vi altså ikke håber.

Når vi får problemerne lagt frem fra begge sider — og vi har jo ydet vort bidrag til det ved at lade vort forslag gå til behandling i et meget sagkyndigt udvalg — får vi også en lejlighed til at vurdere dem. Vi kan så tage befolkningen med på råd i det omfang, vi kan komme til det, og vurdere, hvad der vil være den mest praktiske og bedste løsning, vi kan komme frem til. Vi vil — det har vi tydeligt tilkendegivet — under de udvalgsforhandlinger, der finder sted, søge at opnå tilslutning til vore tanker om en frivillig ordening; vi vil på ethvert tidspunkt både i udvalget og her i tinget søge at få tilslutning til at gennemføre ordningen, og ved de andre lejligheder, hvor partierne her i tinget drøfter skattespørgsmål — jeg har forstået, at der snart bliver en sådan lejlighed — vil vi selvfølgelig arbejde for, at de tanker, vi har fremsat om en i egentligste forstand liberal løsning, vinder tilslutning.

Så glæder vi os over, at der ét problem, vi ikke længere behøver at drøfte: efter at finansministeren med tilslutning af socialdemokratiet har fremsat dette lovforslag, kan vi jo konstatere, at 4 partier, 154 folketingsmedlemmer, står bag en ordening, hvorved skattefradragsretten bevares. Vi har hele tiden lagt vægt på, at skattefradragsretten bliver bestående i forbindelse med den reform, vi skal have. Vi synes også, at finansministeren har været med til at bestyrke opfattelsen af, at fradragsretten

skal bevares, igennem de ændringer, han har foretaget i lovforslaget, og sin udtalelse om, at man ikke alene bevarer fradragsretten på grund af det ønske — jeg tror, det var det udtryk, der blev anvendt — der er om det i befolkningen, men også gør det af saglige grunde.

Det er jo nemlig rigtigt at vi kan give skattefradragsretten en yderligere og endnu bedre funktion derved, at den kommer til at virke progressionsdæmpende i forbindelse med den ligevægtsbeskatning, der foreslås. Under en frivillig ordening, hvor man bevarer skattefradragsretten i dens nuværende form for de skatteydere, der ikke går ind under kildebeskatningen, vil man også kunne forbedre den for dem ved at give mulighed for større forudbetaling af skatter. Også i det tilfælde vil fradragsretten få en progressionsdæmpende virkning.

Efter den måde, hvorpå dette spørgsmål er behandlet af finansministeren, og med det forslag, han har fremsat vedrørende fradragsretten, synes jeg, vi har fået et oplæg fra regeringen, der bevirker, at det konservative folkeparti ikke alene har større tiltro til, at denne sag kan løses, men også til, at vi omsider kan få den skattereform, man trænger til her i landet.

Baunsgaard: Det lovforslag om indførelse af kildeskat, eller skal vi sige de to lovforslag, som vi behandler her i dag, skal jo — sådan er det med al ønskelig tydelighed blevet gjort klart fra regeringens side — betragtes som regeringens hovedbidrag til en skattereform. Jeg vil gerne med det samme sige, at det radikale venstre til trods for den megen vægt, man fra regeringens side lægger på at få dette til at fremtræde som det egentlige i en skattereform, ikke er i stand til at anerkende, at kildeskatten i sig selv er en skattereform. Kildeskatten er et led i en reform, det er en detalje i en reform, om man vil — jeg vil dog gerne sige: en ikke uvæsentlig detalje — men en reform i sig selv er det ikke, og det, der jo er mest behov for, er at få en egentlig skattereform.

Jeg tror imidlertid, at man skal gøre sig klart, at der, hvad enten man taler kildeskat eller ikke, er nogle hovedformål, man ikke må tabe af sigte, hvis der skal være oprigtigt indhold i al vor megen tale om en skattereform. En skattereform, der ikke ændrer af-